

4. Ændringsforslaget har været forelagt Arbejdsmiljørådet, og sendt til høring i Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, Undervisningsministeriet, Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Forsvarsministeriet, Sundhedsministeriet, Miljø- og Energiministeriet, Trafikministeriet samt Ligestillingsrådet. Et enigt Arbejdsmiljøråd har tilsluttet sig det foreliggende lovforslag. De øvrige høringsparter har ikke haft indholdsmæssige bemærkninger.

5. Forslaget forventes ikke at medføre miljømæssige, ligestillingsmæssige, væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Den foreslåede ændring af kapitel 9 indebærer ikke væsentlige realitetsændringer i forhold til gældende ret, jf. ovenfor. Hertil kommer, at den hidtidige adgang til ved aftale at fravige bestemmelserne om daglig hviletid og ugentligt fridøgn opretholdes. Ændringen anses derfor ikke at have nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 50

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, om daglig hvileperiode på 11 timer erstatter og ændrer delvist den gældende § 50, stk. 1. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 3.

Den gældende § 50, stk. 1, er formuleret på en anden måde end direktivets artikel 3 og kan formentlig også fortolkes på en måde, som ikke vil være i overensstemmelse med direktivet, idet § 50, stk. 1, regner døgnet fra normal arbejdstids begyndelse. I lovforslaget er ordet »normal« ikke medtaget. Dette indebærer, at der skal være 11 timers sammenhængende hvil mellem hver arbejdsperiode inden for en 24 timers periode.

Som eksempel herpå kan nævnes en arbejdsgiver, som i en periode, hvor arbejdstidens begyndelse ligger fast, undtagelsesvist lader arbejdet påbegynde senere end normalt, hvilket kan have den konsekvens, at der ikke opnås 11 timers sammenhængende hvil mellem pågældende og næste arbejdsperiode men først efter den følgende arbejdsperiode. Dette vil næppe være i overensstemmelse med direktivet, idet det på grundlag af EF-retspraksis vedrørende køre- og hviletidsområdet må forventes, at det kræves, at hvileperioden ligger forud for arbejdsperioden.

For at undgå fortolkningstvivl er den foreslåede bestemmelse formuleret på samme måde som direk-

tivets artikel 3. Ændringen forventes ikke at medføre særlige ændringer i forhold til gældende praksis på arbejdsmarkedet.

Forslaget til bestemmelsen i stk. 2, om nedsættelse af den daglige hvileperiode til 8 timer i visse tilfælde, svarer til den gældende § 50, stk. 2. Skulle afvigelsen på 30 dage for landbrugsarbejde vise sig at være utilstrækkelig, kan særregler udstedes efter forslaget § 53.

Forslaget til bestemmelsen i stk. 3 om lastning og losning erstatter den gældende § 50, stk. 3. Det er på grund af den gældende bestemmelses detaljerede karakter fundet hensigtsmæssigt at fastsætte administrative regler herom svarende til de nugældende, som omfattes af undtagelsesmuligheden i artikel 17, stk. 2.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 og 2 om ugentligt fridøgn erstatter og svarer til den gældende § 53, stk. 1, og 2. Bestemmelsen i stk. 1 svarer til direktivets artikel 5. Bestemmelsen i stk. 2 om landbrug og gartneri er i overensstemmelse med direktivets artikel 17.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, om arbejde med pasning af mennesker, dyr og planter samt bevarelse af værdier erstatter den gældende § 53, stk. 3, som er formuleret under hensyntagen til direktivets artikel 17. Der er enkelte indskrænkninger i forhold til de eksisterende fravigelsesmuligheder.

De pågældende værdier forudsættes at have en vis rimelig størrelse.

En udskydelse af fridøgnet for en enkelt 7-dages periode medfører ikke, at begyndelsen af den følgende 7-dages periode kan udskydes, idet der for hver periode af 7 dage skal ydes et fridøgn, jf. stk. 1. Arbejdsmarkedets parter kan aftale, at perioden mellem 2 hvileperioder udstrækkes i op til 12 dage.

Til § 52

Den foreslåede bestemmelse om force majeure erstatter og svarer til gældende § 51 og § 53, stk. 4.

Til § 53

Den foreslåede bestemmelse om fravigelser for fag og faglige områder eller særlige arbejdsformer erstatter og svarer til gældende § 52, stk. 3, og § 55.

Ved fag og faglige områder tænkes der navnlig på landbrug og gartneri samt transport, medens der ved særlige arbejdsformer fortrinsvis tænkes på plejehjem, hospitaler, o.lign., politi, redningsvæsen og brandvæsen samt hotel- og restaurationsbranchen.